

۱۵۶۴۷.۹
۱۱۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

رحمتانک طیب

نویسنده: محبتی طیارسی آشتیانی

اوستای
پارسین

سرشناسه: طياری آشتیانی، مجتبی، ۱۳۴۰ -

عنوان و نام پدیدآور: رخشانک طیب / نویسنده مجتبی طياری آشتیانی.

مشخصات نشر: تهران: اوستای پارسیان، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۳۱۸ ص.

شابک: 978-600-98445-8-6

حیثیت فهرست نویسی: فیفا

موضوع: داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴

موضوع: Persian fiction -- 20th century

رده بندی کنگره: ۸۳۵۲P۱۱ / ی ۳۱۶ ر ۳۹۶

رده بندی دیویی: ۶۲۰ ۳۸

شماره کتابشناسی ملی: ۰۲۷۰۶

نویسنده: رخشانک طیب

نویسنده: مجتبی طياری آشتیانی

چاپ: اول

طراح جلد: مجتبی طياری آشتیانی

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۷

تیراژ: ۵۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۸۴۴۵-۸-۶

قیمت: ۲۷۰۰۰ تومان

اوستای
پارسیان

نشانی: تهران، میدان انقلاب،

ابتدای خیابان جمالزاده جنوبی،

پلاک ۱۲۹، طبقه سوم، واحد ۵

انتشارات اوستای پارسیان

تلفن: ۰۲۱-۶۶۵۷۲۰۱۲

همراه: ۰۹۰۱ ۰۹۰۱ ۰۶۵

حق چاپ محفوظ و در اختیار ناشر می باشد.

سخنی با خوانندگان:

دو نقطه از ایران بزرگ در این رمان مدّ نظر بوده است. هر یک از آنها در شکل‌گیری شخصیت و رفتارهای قهرمان داستان نقش داشته‌اند.

این دو مکان، از بسیاری مکانهایی هستند که من آنها را **(مظلوم باستانی)** نام نهادم، چرا که فرهنگها و علوم اساطیری ما در آنها همچون گنجینه‌های افسانه‌ای مدفون شده است، با این تفاوت که گنجینه‌ها یکی پس از دیگری در طول زمان به دست آمده و به دست خواهند آمد، اما فرهنگ، علوم مردم این سرزمین از دل خاک خارج نخواهد شد و شاید در زمانهایی نخواستند عموم مردم بدانند در دل خاک مقدس، فرهنگ مقدسی هم وجود دارد. آداب و رسوم، آزادگی و یکتاپرستی و... که آرزوی هر دمکرات امروزی است در دل این نخفته خاک نهفته است.

این را به چشم سردیدیم که سرگذشت شاهان همچون ستونی شد و به طبع آن زمان رفت و سرگذشت مردم عادی به زیر خاک پنهان شد... کوزه شد... شانه شد... و کاسه شد. این را موزه‌هایی که آثار این سرزمین را به غارت برده‌اند گواهی می‌دهند و کم نبودند خائنینی که آنها را منتقل کردند.

و اما دو مکان از صدها "راز مکان":

۱- شهر سوخته: این شهر نام اصلی آن به درستی معلوم نیست و در بعضی منابع آن را «هنتومنت» معرفی کرده‌اند. پس از سالها به «درنگیانه» تغییر نام پیدا کرد.

درنگیانه در ۵۶ کیلومتری شهر زابل امروزی و در حاشیه جاده زابل- زاهدان واقع شده مرکز علوم و فنون زمان خود و یا جلوتر از مردم دیگر جهان بوده است. حتی فرهنگی جلوتر از روم باستان. شهری که در معماری، کشاورزی، شهرنشینی و طب همتا نداشته است.

۲- کنه ایر (کنکورام) که در سر راه تجارت هگمتانه است. چون قرار داشت و نقطه اوج این محل وجود معبد این بانوی آب (آناهیته) آناهیتا که در کهن سالها این سرزمین، چشم و چراغ مردم و پادشاهان بود. است از قدمت این معبد همین بس که قبل از دین زرتشت مردم پرستش و احترام ایران آریایی قرار داشته است

افسوس که امروز این معبد.....

*** در تاریخ قدیم ایران اسناد قابل اعتنایی وجود ندارد؛ هر چه هست یا از تاریخ‌نگار یونانی "هرودوت" است و یا قصه و افسانه. یا باید شاهنامهٔ افسانه‌ای را که از روی اوستا نوشته شده را بپذیریم و یا روایت‌های موهوم سینه به سینه را باور کنیم.

هرچند که هرودوت این نویسنده متخیل تاریخ بعد از کوروش به دنیا آمد و قبل از کوروش را هم نگارش کرد! و همچون دیگر یونانیان آن زمان دشمن پارس بود، ولی اگر هد بن مقدار را هم دربارهٔ هخامنشیان درست است، امروز اخباری دربارهٔ آنان نداشتیم، تا با منطق امروزی گفته‌هایش را تفکیک کنیم. درست را از نادرست تشخیص دهیم.

هرودوت دشمن قابل احترامی است. در زمانی که ما تاریخ‌نگاری نداشتیم، که این اولین انتقاد بزرگ به بزرگان هخامنشی است، او تاریخمان را نوشت.

آنچه در سنگ‌لاخ و باتلاق نوشته‌های هرودوت و گزنفون می‌یابیم گاهی دوست داریم از آن خیز برداریم و نخوانیم چون به غیرت تاریخیمان بر می‌خورد و گاهی هم سینه را جلو می‌دهیم و لذت می‌بریم.

به هر حال خواندن تاریخ آنچنان که تاریخ‌نویسان بزرگ می‌نویسند (خشک و بی‌روح) خیلی تمایل جوانان را به مطالعه ترغیب نمی‌کند، ولی هر گفته و حادثه تاریخی در قالب رمان و داستان هر چند تخیلی می‌تواند نقطه‌ای در ذهن ایجاد کند و "شبه‌حقیقی" که در داستان گفته می‌شود را به خاطر بسپارد. بنابراین خواندن رمان‌های تاریخی می‌تواند به خواننده انگیزه تحقیق‌های تاریخی را بدهد. رمان قلم نه تاریخ‌نویس است و نه محقق، فقط ایجاد انگیزه برای مطالعه بیشتر درباره گذشته را مد نظر داشته است.

امیدوارم هیچ یک از ما گفته‌ها و نوشته‌ها را بدون تحلیلی نپذیریم. از ایجاد علامت سوال در ذهن هر اسام و پرسشگر باشیم. آنچه بزرگ است خداوند بزرگ است

*** خوانندگان محترم در نظر داشته باشند زمان وقوع این رمان بیش از پانصد سال قبل از میلاد مسیح است. هرگونه قضاوت و مقایسه با دو دین الهی که پس از این سالها ظهور کرده‌اند دور از منطق است.